

MAGUS

LUCHT & WATER

Benjamin Adamah

INHOUD

Inleiding — 9

DEEL I HISTORIE EN ACHTERGRONDEN

- 1.1 De realiteit van het oproepen van geestwezens — 15
- 1.2 De methoden voor het oproepen van geestwezens — 18
- 1.3 Het nut van het oproepen van geestwezens — 23
- 1.4 Over de sigilla (magische zegels) in dit boek — 24
- 1.5 Westerse magie is verwesterde magie — 25
- 1.6 Verspreiding van kabbalistische kennis in de middeleeuwen — 28
- 1.7 Waarom engelennamen eindigen op -el of -yah? — 31
- 1.8 Ratzon HaBorei & Ratzon HaAdam binnen het scheppingsproces — 32
- 1.9 De evolutie van de engelen of mal'achim — 38
- 1.10 De Sukkal — 45
- 1.11 Laterale engelachtige concepten — 48
 - 1.11.1 Dingir Sumerië (ca. 3500-2300 v.Chr.) — 49
 - 1.11.2 Annunaki Sumerië, Akkadische Rijk (ca. 2500-1100 v.Chr.) — 49
 - 1.11.3 Igigi Akkadische Rijk, Babylon (ca. 2300-1100 v.Chr.) — 50
 - 1.11.4 Udug Sumerië (vanaf ca. 2100 v.Chr.) — 51
 - 1.11.5 De Apkallu — 53
- 1.12 Monotheïstische politiek versus de autochtone polytheïstische West-Semitische religie — 55
- 1.13 Perzische invloeden: Amesha Spentas — 66
 - 1.13.1 De Yazatas: beschermers en bewakers van de schepping — 67
 - 1.13.2 Historische en culturele interacties tussen zoroastrische en Hebreeuwse angelologie — 68
- 1.14 Mal'achim — 69
- 1.15 Planetaire dagen en symboliek — 71
- 1.16 Shiv'at raqia'im – de zeven hemelen of firmamenten — 72
- 1.17 Merkavah — 73
- 1.18 De zeven hechaloth: paleizen van ascentie — 73
- 1.19 Etymologische achtergronden van de mal'achim — 78

DEEL II
INVOCATIE-RITUELEN VOOR MAL'ACHIM

- 2.1 Poortopener ritueel — 83
- 2.2 Pathworking (p'gishah b'dimyon: ontmoeting door verbeelding) — 91
- 2.3 Instructie p'gishah b'dimyon — 97
- 2.4 Mal'achim pathworking rituelen — 99
 - 2.4.1 Michaël - Zon — 100
 - 2.4.2 Gabriël - Maan — 102
 - 2.4.3 Raphaël - Mercurius — 104
 - 2.4.4 Haniël - Venus — 106
 - 2.4.5 Samaël - Mars — 108
 - 2.4.6 Sachiël - Jupiter — 110
 - 2.4.7 Cassiël - Saturnus — 112
 - 2.4.8 Alternatieve sigilla — 114
- 2.5 Trance-reizen — 118
 - 2.5.1 Michaël — 120
 - 2.5.2 Gabriël — 126
 - 2.5.3 Raphaël — 131
 - 2.5.4 Haniël en Hagiël — 137
 - 2.5.5 Samaël — 144
 - 2.5.6 Sachiël — 150
 - 2.5.7 Cassiël — 154
 - 2.5.8 Aanroepingsritueel Metatron — 160

DEEL III
INVOCATIE-RITUELEN AGATHO-DEMONEN EN GODEN

- 3.1 Mastema — 173
- 3.2 Azazel — 181
- 3.3 Melech Belial — 187
- 3.4 Ba'al Zebul — 195
- 3.6 Astarte, Anat en Nikkal — 215
- 3.7 Shachar en Shalim — 225
- 3.8 Pazuzu — 231

APPENDIX I. ZIGGURAT — 239

APPENDIX II. PIYYUTIM — 241

APPENDIX II. LITERATUURLIJST — 245

INLEIDING

In *MAGUS Leer & Ritueel*, mijn introductieboek over westerse magie, heb ik een hoofdstuk gewijd aan engelenmagie. Het eerste specialistische deel, *MAGUS Vuur & Aarde*, richt zich specifiek op magie, die je toepast met behulp van enkel je verbeeldingskracht, focus en het vermogen om op commando te vergeten. Dit boek besteedt veel aandacht aan het verschijnsel *servitor*, *Elementar*, *egregor* en aanverwante onderwerpen. Het plaatst deze door menselijke focus en verbeelding – of in het geval van egregors door massa-obsessies – geschapen wezens in een geheel ander begrip van tijd, ruimte, energie, bewustzijn en het interageren van goddelijke en de menselijke geestvermogens onderling. Voor de magische praktijk zoals aangeboden in *MAGUS Vuur & Aarde* hoef je geen grimoires te gebruiken, geen magische cirkels te trekken en geen Coelestes (goden, engelen of demonen) op te roepen.

Deel III, *MAGUS Lucht en Water*, gaat expliciet over evocatie en invocatie, dus het oproepen van wezens voor magische doeleinden die je niet zelf hebt geschapen maar die al heel oud zijn. De vraag of deze wezens allemaal even authentiek zijn, of dat ze ooit zijn ontstaan uit religieuze egregors, of zelfs door magiërs in de Oudheid of Middeleeuwen geschapen servitors zijn, is een lastige kwestie waar geen direct uitsluitsel over te geven is. Voor een Tibetaan is dit een eenvoudige vraag: alles buiten ons creëren we ergens zelf, inclusief goden. In zekere zeer complexe zin – waarbij procesfilosofie, occultisme en kwantumtheorie samenkomen – hebben de Tibetanen daar waarschijnlijk gelijk in. Maar dat geldt alleen binnen een bepaalde modus, waarvan de uitleg voor een doorsnee lezer al een boek apart zou vergen. Toch wil ik een kleine poging wagen om je duidelijk te maken waarom het verschil tussen een zelfgeschapen geestwezen – zoals een servitor of Elementar of, indien je het met je partner of een kleine groep doet (egregor) – en een engel, demon, godheid, minder groot is dan je op het eerste gezicht zou denken.

Een voorstelling van een heilige bijvoorbeeld, fungeert in wezen vaak als een soort amulet met een min of meer constante functie. Wanneer duizenden gelovigen dezelfde eigenschappen en verhalen op een specifieke heilige projecteren, wordt er van deze heilige een egregor gevormd. Wanneer van zo'n heilige een specifieke afbeelding populair is en deze vaak wordt gebruikt koppelt deze afbeelding zich als een soort sigilum aan deze egregor.

Een aan de heilige gericht gebed, samen met heiligenbeeldje of plaatje dat eindeloos veel en lang gebruikt is, vormt een afgeleid egregorisch wezen dat ook daadwerkelijk wordt opgeroepen. Wordt de heilige nu als een kleine godheid opgeroepen, of een daimon zoals de Oude Grieken het noemden? Technisch is het een egregor – een ooit kunstmatig door groepsfocus ontstane kunstmatige entiteit – maar veel wezens die als ‘goden’ bekend staan verspreid over veel culturen, zijn op dezelfde wijze ontstaan. Worden deze goden of daimones dan door mensen zelf gecreëerd? Die vraag blijft complex wanneer we de proces-filosofische redenering over bewustzijn, ziel en goddelijk-menselijk interactie aanhouden zoals ik die in *MAGUS Vuur & Aarde* geheel geherdefinieerd heb. Binnen de kleine kring van hedendaagse magie-beoefenaars op de oude wijze, gebruik makend van grimoires, leeft de vraag ‘echt wezen of egregor?’ als het meest lastige probleem en iets dat je eigenlijk enkel in de praktijk kunt vaststellen. Bij de demon *Astaroth* bijvoorbeeld is nu zo goed als zeker vastgesteld dat de West-Semitische godin *Astarte* wordt opgeroepen als de oorspronkelijke entiteit door (het ‘filter’ van) de egregor *Astaroth* heen, waarbij ze lang niet altijd doorkomt. *Astarte* en *Astaroth* zijn hele verschillende wezens.

De engelen, liever spreken we van *mal'achim*, die in dit boek centraal staan, bevinden zich in het epicentrum van twee aannames die beide goed te verdedigen zijn:

- de aanname dat het authentieke, niet door mensen geschapen entiteiten zijn,
- en de aanname dat ze ooit ontstonden uit egregorische, religieuze en magische processen in de Oudheid en in de loop der eeuwen tot zeer specifieke machten zijn geëvolueerd.

Ik denk dat we in de praktijk van evocatieve en invocatieve magie met beide opties te maken hebben. Een servitor, Elementar of egregor kan, zoals we in *MAGUS Vuur & Aarde* zagen in de case ‘Cagaster’ van H.E. Douval, namelijk een eigen bewustzijn en wil ontwikkelen. Ook Franz Bardon geloofde met goede redenen dat wezens die ooit bewust door magiërs werden geschapen, een eigen leven na de dood van de magiër kunnen gaan leiden en zich bijvoorbeeld als poltergeest kunnen manifesteren.

Daarnaast hebben we, als het om engelen en andere wezens gaat – zoals de vaak (religieus-politiek) tot demon gereduceerde oude West-Semitische goden die terugkomen in zoveel middeleeuwse grimoires – te maken met een lawine aan cognitieve en connotatieve vervuiling en vervorming door het christendom, film- en tv-seriemakers, sociale media en ‘spirituele uitverkorenen’ die hun eigen fantasie op hol laten slaan vanuit een verkapt messiascomplex en bijbehorende clickbait-strategie (“Ik mag dit doen” / “Ik krijg dit door”).

Om deze reden besteed ik het eerste hoofdstuk van het theorieel deel van dit boek aan de oorsprong van de engelen in de Levant (Palestina, Israël, Libanon, Jordanië, Syrië en Hatay – een deel van Antiochië) en Mesopotamië met Assyrië in het noorden en Babylonië in het zuiden, met daarvoor de Sumerische beschaving. Ook Perzië (nu Iran) speelt hierbij een rol. Ook beschrijf ik de hele context daaromheen, inclusief de vaak ten onrechte genegeerde politiek van de Perzische bezetter in het Midden-Oosten en die van de Jerusalemitische Joden. Voordat de mal'achim werden ingeburgerd in de staatsreligies waren ze namelijk onderdeel van het Klein-Aziatisch polytheïsme.

Een heel eigen verhaal binnen de discussie 'egregor vs authentiek' vormen de Afrikaanse Juju en Afro-Amerikaanse tradities met hun Loa's of Lwa's (Voodoo en overige), Winti-geesten (Suriname) en bijvoorbeeld de vele Pomba Gira- en Exu-varianten in de Braziliaanse Quimbanda. Binnen de nog steeds deels animistische Afro-Amerikaanse culturen is het invoceren van – dus tijdelijk het lichaam laten overnemen door – overleden familieleden een normaal onderdeel van de cultuur. Palo is een verhaal apart en overlapt de necromantie (het magisch oproepen van de doden). Hierbij wordt op een begraafplaats de toestemming van een overledene gevraagd en indien verkregen, wordt diens skelet of alleen de schedel opgegraven en in een nganga-pot geplaatst. De schedel of het hele skelet wordt bedekt met aarde, er worden 21 stokken van verschillende houtsoorten in de aarde in de pot gestoken, vaak naast andere attributen, zoals bijv. ijzeren drietanden, en er worden bloedoffers in de nganga gestort om de geest te voeden in diens nieuwe lichaam, waarbij de geest van de overledene min of meer fuseert met een servitor, die voortkomt uit de wensen van de Palo-magier. Palo wordt nog beoefend op Cuba, in Brazilië en samen met Santa Muerte-verering binnen de kringen van de Midden- en Zuid Amerikaanse drugskartels. Ik heb in dit boek niet de ruimte hier dieper op in te gaan, maar ik noem dit segment van de magische wereld toch even voor een vollediger begrip. Palo is overigens verboden in Cuba om reden van grafschennis en er staan zware straffen op. Het overleeft doordat het in de praktijk als de meest krachtige effectieve vorm van magie wordt gezien en zeker in arme landen zal niemand gauw afscheid nemen van het enige machtsmiddel dat beschikbaar is.

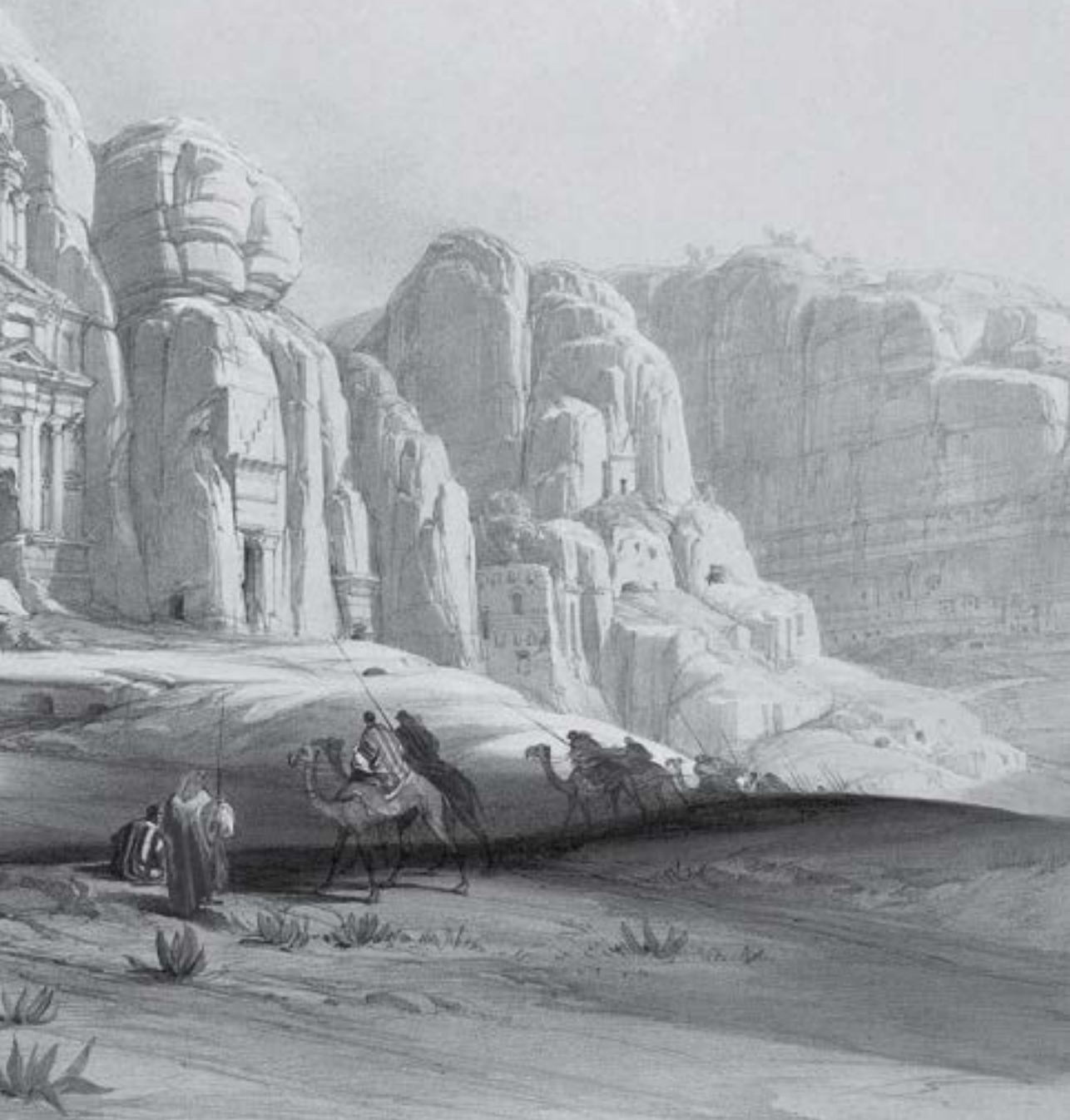
Benjamin Adamah

Amsterdam, januari 2025

TEUKA
1839
David Roberts

*Het Midden-Oosten is de bakermat van de engelenmagie.
'Petra', David Roberts (1839)*

DEEL I

HISTORIE EN ACHTERGRONDEN
**1.1 DE REALITEIT VAN HET OPROEPEN VAN
GEESTWEZENS**

Onze zintuigen geven ons slechts een beperkte toegang tot het totale spectrum van de realiteit. Zelfs bijen en roofvogels kunnen bijvoorbeeld ultraviolet licht zien, wat hen visueel superieur maakt aan ons. Bepaalde geestestoestanden, al dan niet opgewekt met psychotrope middelen, kunnen ons spectrum uitbreiden, net zoals wanneer we uittredingstechnieken gebruiken. Veel mensen zijn zich, net als onze verre voorouders, bewust van het feit dat we overal omringd zijn door geestwezens, variërend van plantengeesten en andere natuurwezens tot de Elementalen van de vier Elementen, stormgeesten, discarnate zielen of spookresiduen van overledenen, tot demonische, engelachtige en wat men vaak ervaart als buitenaardse wezens. Voor wie de sluier wordt gelicht, is zo'n gewaarwording een uiterst intense ervaring die het leven ofwel enorm verrijkt, of totaal op z'n kop zet, tot aan halve psychoses of zelfs psychiatrische opnames toe. Hoe dan ook, voor wie geen liefhebber is van farmaceutisch gifsnopjes, is er daarna geen weg meer terug naar de oude, veilige 'vanille-realiteit'.

Er zijn magiërs en gerenommeerde schrijvers over occultisme die beweren dat magische effecten – vaak met een verkeerde term – vooral 'psychisch' zijn. Daartegenover stellen andere magiërs en auteurs dat een goed uitgevoerde (en soms ook amateuristische) evocatie – waarbij men een geestwezen probeert te materialiseren in onze realiteit (de kabbalistisch term voor 'werkende wereld' is *Olam ha-Asiyah*) – daadwerkelijk zo'n wezen kan doen verschijnen. Voordat de moderne psychologie haar intrede deed gingen alle magiërs daarvan uit. Soms, zoals bij Heptameron-rituelen, kunnen er meerdere geesten tegelijk de ruimte binnentreden. Menigeen komt er dan vaak te laat achter dat het verre van enkel een psychische of subjectieve ervaring is.

De heks van Endor roept de geest van Samuel op tijdens een necromantisch ritueel, op verzoek van koning Saul die van angst onwel wordt. Behalve goden, engelen en demonen riep men in de Oudheid ook regelmatig de doden op. Salvator Rosa (1605-1673)

Kijk, over het algemeen zijn de consumptie van industrieel tarwebrood en het serieus nemen van Facebook-spirituelen een factor 1000 gevaarlijker voor je fysieke welzijn en geestelijke gezondheid, dan contact zoeken met discarnate wezens.

MERCVRIVS

Transformatie naar goddelijke Sukkals

Naarmate de Mesopotamische religie zich verder ontwikkelde, begon het concept van de *sukkal* zijn politieke en administratieve wortels te overstijgen en de sfeer van het goddelijke te betreden. In de mythologie werden deze *sukkals* erkend als lagere goden of goddelijke wezens, die dienden als boodschappers en raadgevers van de belangrijkste goden van het Mesopotamische pantheon. Deze overgang is goed gedocumenteerd in Soemerische en Akkadische mythen, waar goddelijke *sukkals* zoals *Ninshubur* essentiële rollen speelden als tussenpersonen tussen goden en mensen, waarbij ze bemiddelden namens gelovigen of goddelijke instructies doorgaven. Bedenk dat in het hele Midden-Oosten gebied zich de verschillende culturen onafgebroken vermengden en beïnvloedden en dat het Hebreeuwse woord voor engel *mal'ach* net als *sukkal* (als geestwezen), 'boodschapper' betekent.

Ninshubur, de vrouwelijke *sukkal* van de godin *Inanna* (later bekend als *Ishtar*) is één van de meest prominente voorbeelden van deze transformatie. Als goddelijke gezant omvatte de rol van *Ninshubur* het smeken bij andere goden om gunsten, optreden als gids in de onderwereld en het geven van raad. De afbeelding van *Ninshubur* met een staf symboliseerde haar rol als gids en leider, wat haar autoriteit en positie als de archetypische goddelijke vizier benadrukte. Andere goddelijke *sukkals* zoals *Papsukkal* en *Nuska* dienden op vergelijkbare wijze als tussenpersonen en raadgevers van goden zoals *Enlil* en *Anu*, wat de gestandaardiseerde aard van hun functies binnen het pantheon benadrukt. Iedereen die een beetje met de mythologie van de Oudheid onderlegd is, herkent hier meteen een sterke overeenkomst tussen deze intermediaire *sukkals* en de Griekse en Romeinse godheid *Hermes / Mercurius*. *Hermes (Grieks)* aka *Mercurius (Romeins)* wordt altijd afgebeeld met een *staf* in de hand, hij is de boodschapper van de goden en werd ook *Psychopompus* genoemd, in zijn nevenfunctie van begeleider van de zielen van gestorvenen naar de Onderwereld. Zijdelings heeft de staf van *Hermes / Mercurius* dan ook nog een link met de staf van de magiër, een symbool van gezag waarmee de opererende magiërs dienende geestwezens commandeert gewenste taken uit te voeren.

De functies van Grieks-Romeinse god Hermes/Mercurius overlappen sterk die van de Levantijnse aartsengel Raphaël. Later in de geschiedenis zien we dat bij Mercurius vooral de functie als begunstiger van handel begint te overheersen. Anoniem (1528)

De staf, vaak geassocieerd met goddelijke *sukkals*, is steeds een belangrijk symbool in deze evolutie. Het vertegenwoordigde autoriteit, leiding en de macht om op te treden namens hun meesters. Dit beeld resoneert, behalve met *Hermes / Mercurius*, ook met latere voorstellingen van engelen die ook worden afgebeeld als boodschappers met

- **Vrijdag** – Nogah (**Venus**):
 Verbonden met liefde, schoonheid en vruchtbaarheid.
 - Mal'ach: *Anaël (Haniël)*
 - Kleur(en): groen, pastelversies van geel,blauw, roze
 - Geur/wierook: rozen, vanille, kaneel, amber, musk

- **Woensdag** – Kokhav (**Mercurius**):
 Geassocieerd met communicatie, handel, genezing en intellect.
 - Mal'ach: *Raphaël*
 - Kleur(en): geel, oker geel, gesatureerd blauw, gemengde gesatureerde kleuren, citroengeel-groen combinaties
 - Geur/wierook: citroen, mandarijn, wierook gemixed met de haren van een haas of veer van een klein soort zangvogel, berkenhout of blad

- **Maandag** – Levanah (**Maan**):
 Vertegenwoordigt emotie, intuïtie, jong leven, memes, het vrouwelijke, de privé-wereld, de liminale zone tussen de materiele en astrale wereld en cycli.
 - Mal'ach: *Gabriël*
 - Kleur(en): parelmoer, wit, zilver, violet, mintgroen
 - Geur/wierook: meloen, komkommer, jasmijn

1.16 SHIV'AT RAQIA'IM - DE ZEVEN HEMELN OF FIRMAMENTEN

De *mal'achim*, die aan de Oude Planeten werden gekoppeld zijn vaak als aartsengelen of *ravnei mal'achim* aan de *Shiv'at Raqia'im* of *Zeven Hemelen* gelieerd. In de Joodse mystiek en de oude rabbijnse literatuur worden de Zeven Hemelen aangeduid met verschillende termen, afhankelijk van de context. Wie een beetje bekend is met oude Europese grimoires weet dat je daar de Zeven Hemelen, die hieronder staan opgesomd, ook weer tegenkomt en met dezelfde oude *mal'achim* van de zeven oude planeten. Deze indeling is in de middeleeuwen en renaissance dus letterlijk overgenomen uit oudere Hebreeuwse manuscripten. De conceptie van de zeven hemelen heeft wortels in teksten, zoals de *Talmoed* en *Midrasj*, evenals in de *Sefer Hechaloth* en de latere kabbalah. Dit model werd mogelijk beïnvloed door zowel Babylonische als Griekse astrologie/astrolatrie, waarin de zeven zichtbare hemellichamen elk een specifieke rol in de kosmos vervulden. Door deze invloeden werden de zeven hemelen geherstructureerd om niet alleen als spirituele rijken te fungeren, maar ook als planetaire sferen die symbolische krachten en de goddelijke invloed op aarde weerspiegelden. In latere kabbalistisch mystieke-magische werken, zoals de

Sefer Raziel en sommige middeleeuwse magische teksten, werd dit systeem verfijnd en geïntegreerd in rituelen die dienden om contact te leggen met specifieke engelen en goddelijke krachten.

1.17 MERKAVAH

Dit systeem werd vervolgens geïntegreerd in kabbalistische en magische werken waarin de mysticus door verschillende sferen of hemelen reist om hoger bewustzijn en spirituele verbinding te bereiken, vergelijkbaar met de reizen in de Merkavah-mystiek. De Merkavah-reis in de Joodse mystieke traditie, of wagenmystiek, is een complexe spirituele reis door verschillende sferen, oftewel de *Hechaloth* (meervoud van 'hechal,' wat 'paleis' betekent).

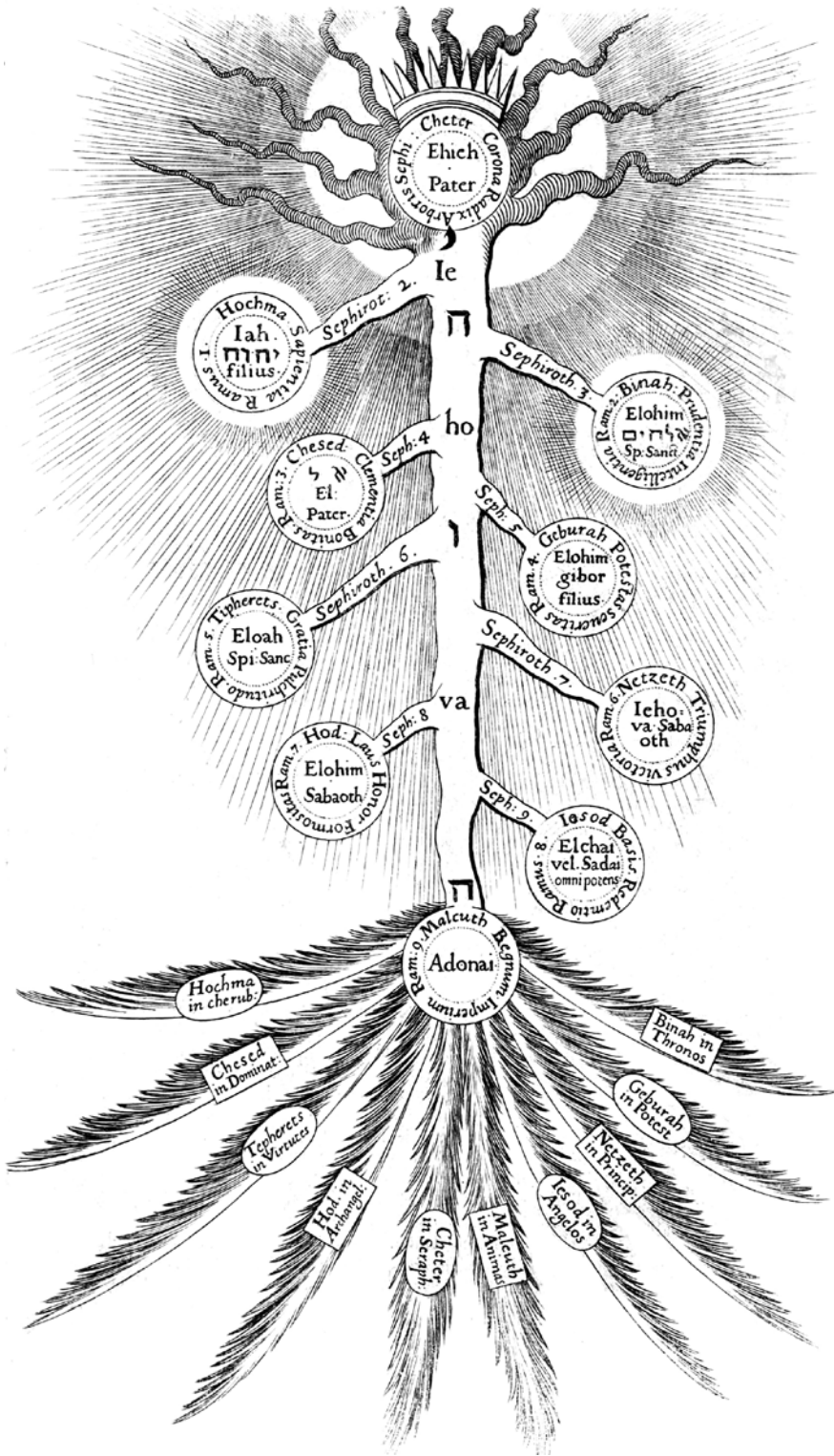
Deze Hechaloth vertegenwoordigen stadia van ascentie, elk met eigen poorten, wachters en rituelen. Hoewel de Merkavah-mystiek niet expliciet verwijst naar de zeven klassieke planeten zoals we die kennen uit andere mystieke systemen, waaronder de oude Griekse of Mesopotamische astrale mystiek, zijn er parallellen tussen de Hechaloth en de zeven hemelsferen die later in de kabbalah als overeenkomend werden gezien.

1.18 DE ZEVEN HECHALOTH: PALEIZEN VAN ASCENTIE

De zeven Hechaloth kunnen worden begrepen als lagen van het goddelijke en astrale rijk, die de mysticus moet doorreizen om tot de hoogste staat van goddelijke nabijheid te komen. Deze paleizen vertegenwoordigen verschillende dimensies en niveaus van mystieke onthulling en hebben elk specifieke wachter-engelen die toestemming moeten verlenen om door te gaan. De Merkavah-reis was een strikt gedefinieerde en gereguleerde spirituele praktijk. De mysticus, of 'Merkavah-reiziger,' moest zich voorbereiden met een reeks rituelen, concentratieoefeningen en zuiveringshandelingen. Enkele sleutelementen van de reis:

Zuivering en intentie: Voor de reis begon, moest de mysticus fysieke en spirituele reiniging doorlopen. Dit omvatte vaak vasten, gebed en het reciteren van heilige teksten om zich af te stemmen op hogere sferen.

Reciteren van Shemoth (Heilige Namen): De reis naar de verschillende Hechaloth was afhankelijk van het correct en met de juiste intentie uitspreken van

Etz ha-Chayim of Boom des Levens met sephiroth. De sephiroth worden vaak gebruikt binnen de meer mystieke versie van pathworking. Robert Fludd (1574-1637)

2.2 PATHWORKING (P'GISHAH B'DIMYON: ONTMOETING DOOR VERBEELDING)

Wat tegenwoordig 'pathworking' wordt genoemd is een magische techniek waarbij de beoefenaar, vaak door middel van geleide visualisaties of meditatie, symbolisch door de paden en sferen van een esoterisch systeem reist – zoals de kabbalistische levensboom, astrologische tekens, tarotkaarten, of andere spirituele diagrammen.

Veel magiërs gebruiken pathworking ofwel meer psychisch of mystiek om zichzelf te ontwikkelen, blokkades op te lossen, of om specifieke energieën beter te begrijpen en toe te passen. Deze techniek wordt echter ook steeds meer gebruikt binnen de praktische magie, als een uitstekend alternatief voor de traditionele evocatie met behulp van een cirkel en driehoek.

De oorsprong van moderne pathworking zoals we die in de westerse esoterie tegenkomen, heeft geen directe historische bron. Wat wel vergelijkbaar is, zijn de bredere concepten van trance, visuele reizen en rituele communicatie met de goden of geesten die in verschillende oude tradities voorkwamen. In de religies van het oude Mesopotamië, Egypte en Kanaän zijn rituelen bekend waarin priesters en sjamanen contact zochten met goddelijke entiteiten door middel van trance, dromen, en orakels. Dit gebeurde vaak met behulp van *symbolische poorten, heilige bergen, of tempelstructuren* die golden als doorgangen naar het goddelijke rijk. De term 'poort' of doorgang wordt ook in oude Kanaänitische teksten genoemd (vaak als verwijzing naar de dood of het dodenrijk). Sommige onderzoekers maken een parallel met het concept van poorten in rituele magie, maar dit is meestal symbolisch en geen gestructureerde techniek voor spirituele reizen. In de oudheid was er geen specifieke term als 'pathworking', maar er is enige verwantschap met begrippen als *katabasis* en *anabasis* in de Griekse wereld. *Katabasis* (κατάβασις) betekent letterlijk 'afdaling' en verwees naar de reis naar de onderwereld. *Anabasis* (ἀνάβασις) daarentegen betekent 'opstijging' of 'klimmen' en werd gebruikt om spirituele ascentie of reizen naar hogere bewustzijnsgebieden te duiden. Binnen Egyptische, Griekse en Romeinse mysteriescholen waren deze concepten ingebed in de initiatieprocessen, waarbij de deelnemers door verschillende bewustzijnsniveaus of archetypische beelden gingen, vaak onder begeleiding van priesters. Bij de Hermetische mystiek bijvoorbeeld, stond het idee van de *ascensus animae* ('opstijging van de ziel') centraal. Deze processen lijken sterk op wat we tegenwoordig pathworking noemen: een spirituele reis door innerlijke rijken en symbolische werelden, bedoeld om verlichting, zelfkennis, of contact met goddelijke krachten te bewerkstelligen.

PATHWORKING MICHAËL

2.4.1 MICHAËL – ZON**ZELFVERZEKERD, GECENTRALISEERD, GEVEND**

Voor hulp bij: je eigen kern terugpakken, zelfverzekerdheid en zelfbeheersing vergroten, huwelijkse zaken, nieuwe levenslust, uitbannen van depressie, uitzichtloosheid, de impact van negatieve energie of ontmoedigende (sociale of locale) omgevingsfactoren en “ja maars”, een nieuw doel dat je enthousiast maakt, hartproblemen, vanuit je hart / kern leven en communiceren, gevallen van bezetenheid door een entiteit of overledene bij kinderen.

De kern van Michaël-rituelen draait om het terugpakken van je ‘sjen-qi’ je enthousiasme, zoals je dit als opgroeiend kind had met alle spannende verwachtingen en horizons nog open.

- Lees de onderstaande sleutelzinnen door.
- Verbeeld jezelf in een gouden kamer. Concentreer je op het sigillum.
- Roep in gedachten of fluister 3 maal “*Ma’ach Michaël bo!*” – Engel Michaël kom! Met “*Ma’ach Michaël bo!*” onderscheid je exact wat/wie je wilt aanroepen binnen de context dat op alleen de naam ‘Michaël’ van alles kan worden aangeroepen – inclusief geesten van overledenen die ‘Michaël’ heetten.
- Adem in je verbeelding vuur uit op het sigillum, daarna lucht, daarna water, daarna aarde.
- Verbeeld nu de vier sleutelzinnen zo levendig mogelijk, terwijl je opnieuw *per zin* begint met in gedachten “*Engel Michaël kom!*” te roepen (nu in het Nederlands) en *per zin* het juiste Element uitademt op het sigillum en je verzoek/wens verbeeldt. Je stopt je verzoek/wenst zo als het ware in alle *Olamoth* (de aan de 4 Elementen gecorreleerde dimensies).

Sleutelzinnen:

Atziluth/Vuur: Een blauwe lucht vertrekkend naar azuur met een gouden zon aan de hemel.

Briah/Lucht: Na het gebrul van een Leeuw hoor je geluid van vrolijk spelende kinderen.

Yetzirah/Water: De geur van sandelhout en het gevoel van een aangename zon op je huid.

Assyah/Aarde: Een jonge vrouw in een rode zomerjurk, met zwart haar en een stralende glimlach staat in een zonovergoten tuin met sinaasappelbomen.

- Verbeeld nu dat er een bal van gouden licht uit het sigillum komt, die zich in je borst nestelt en je hele lichaam met dit gouden licht vult.
- Bedank Michaël met de woorden (naar voorkeur in Hebreeuws of Nederlands):

Als je vrouw bent:

Anokhi [je naam] modah lakh ma’ach Mika’el al ezratkha b’shem Yehova Eloah ba-Da’at. “*Ik [je naam] dank u, Engel Michaël, voor uw hulp in de naam van Jehova Eloah ba-Da’at.*”

Als je man bent:

Anokhi [je naam] modeh lekha ma’ach Mika’el al ezratkha b’shem Yehova Eloah ba-Da’at. “*Ik [je naam] dank u, Engel Michaël, voor uw hulp in de naam van Jehova Eloah ba-Da’at.*”

- Laat de gouden lichtbal uit je lichaam terugkeren in het sigillum, of vraag aan Michaël dit geconcentreerde licht zo lang te mogen dragen tot je doel is behaald of verandering is bewerkstelligd.
- Vergeet nu het hele ritueel en ga iets praktisch doen zoals aardappelen schillen, afwassen, vuilnis buiten zetten, o.i.d.

2.5 TRANCE-REIZEN

De trance-reizen zijn een andere manier om in contact met de mal'achim te komen of andere wezens. Een trance-reis is, net als een pathworking tekst, opgebouwd uit de verwoording van de specifieke psychosferica van een wezen. Alleen waar bij pathworking korte zinnen worden gebruikt, wordt bij een trance-reis een kort verhaal gecreëerd. Deze trance-reis teksten zijn geschreven voor twee personen of een groep, waarbij de ene persoon voorleest en de andere zich ontspant en met gesloten ogen op basis van het verbeelden van de tekst de reis maakt.

Iedere trance-reis is voorzien van een piyyut in gevocaliseerd Hebreeuws in Latijns alfabet, met daarna een Nederandse vertaling. Piyyutim (mv), liturgische stukjes tekst, behoren tot de zogeheten sunthemata. Sunthemata zijn teksten met symboliek die exclusief aan het op te roepen wezen zijn verbonden en/of referenties naar legendes rond, of eigenschappen van, het wezen. Een piyyut is niet verplicht, maar de voorgelezen tekst in het Nederlands of Hebreeuws, kan het contact met een engel in dit geval versnellen.

In *Appendix 2* (pagina 241) zijn de piyyutim in het gevocaliseerd Hebreeuws bijgevoegd met als reden dat Hebreeuws vaak foutief wordt getranscribeert naar Latijns schrift en de teksten zo verzegeld zijn tegen foute interpretatie.

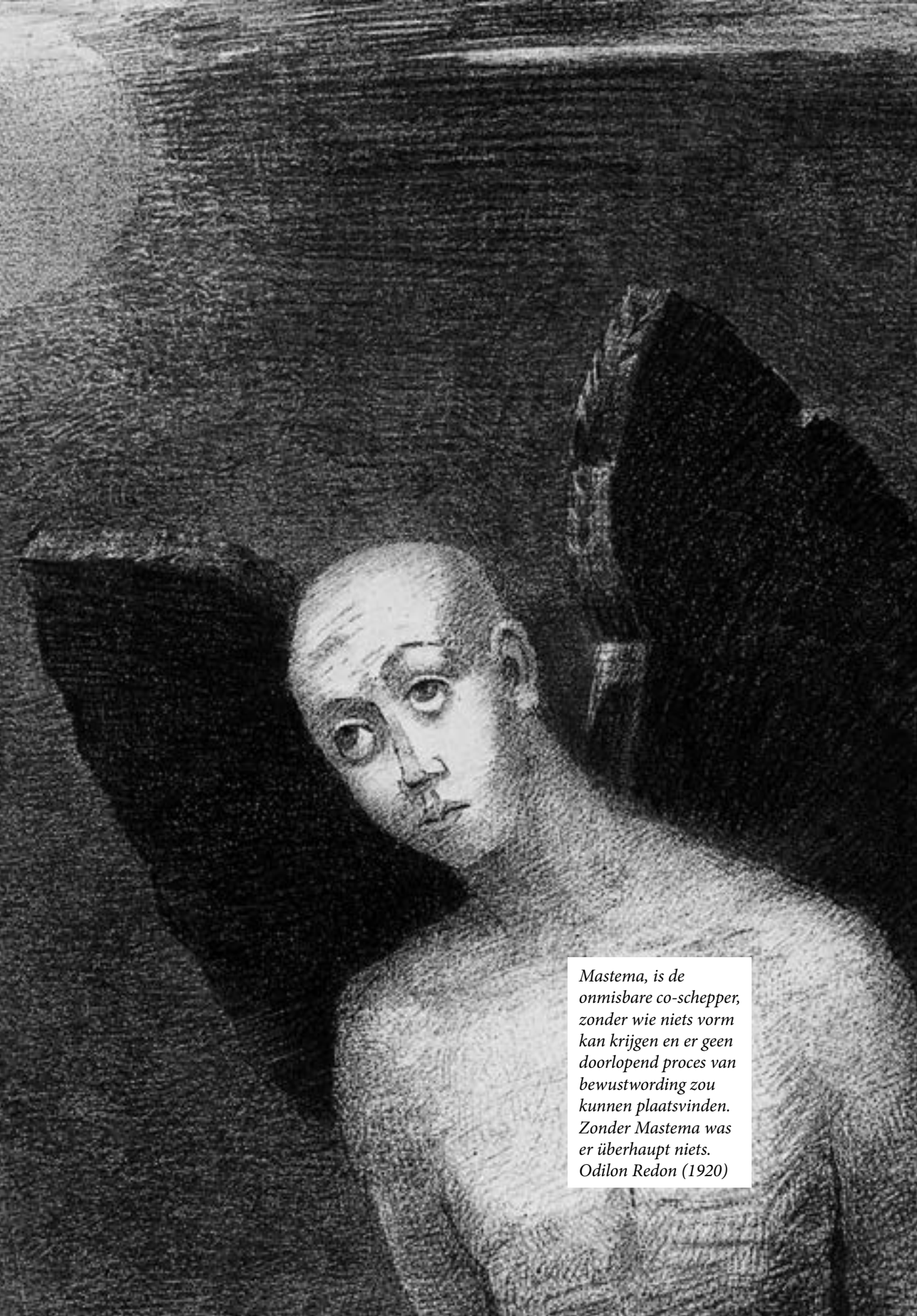
Vertaling Latijns onderschrift: "Zij die grootheidswaanzin uitademen vanaf de hoogste top van de hemel: De hoogste koning heeft hen met scherpe straf naar beneden gestort." 'Michaël vertrappt Satan', Samuel van Hoogstraten naar prent van Maerten de Vos (1575)

*M. de Vos
figuravit.
S. van Hooch
straten sculpsit.*

GRANDIA SPIRANTES SVMMO DE VERTICE CÆLI:
REX SVMMVS PÆNA PRÆCIPITAVIT ACRI.

*Adri. Huberti
excudit.
Clem. Pri. Regis
Bujonere.*

Mastema, is de onmisbare co-schepper, zonder wie niets vorm kan krijgen en er geen doorlopend proces van bewustwording zou kunnen plaatsvinden. Zonder Mastema was er überhaupt niets. Odilon Redon (1920)

DEEL III

**INVOCATIE-RITUELEN
AGATHO-DEMONEN EN GODEN**

In diverse grimoires uit de Middeleeuwen of Renaissance kom je zogenaamde ‘demonen’ tegen, wat in feite destijds politiek-religieus gedegradeerde goden zijn uit het polytheïstisch pantheon van de Levant en Mesopotamie. Hieronder zijn gereconstrueerde rituelen opgenomen voor de oorspronkelijke wezens uit de Oudheid, waaronder ook vergeten goden. De liturgische teksten gegeven in de rituelen, zijn in de talen gezet waarin deze wezens werden aangeroept (Aramees, Ugaritisch, Kanaänitisch, Akkadisch), met direct eronder de Nederlandse vertaling.

3.1 MASTEMA DE CO-SCHEPPER

Mastema, traditioneel gekarakteriseerd als een ‘aanklager’ in de Joodse demonologie, is een raadselachtige figuur in Joodse en vroeg christelijke teksten. Hoewel zijn acties lijken op die van andere ‘beschuldigende’ figuren zoals Satan, reikt Mastema’s functie tot diepgaande theologische en kosmologische dimensies. Mastema is niet slechts een kwaadaardig wezen, maar dient als een essentiële kracht binnen de creatieve structuur van het universum en belichaamt een samentrekkende kracht die het bestaan vormgeeft, definieert en katalyseert. Door in oude Joodse teksten en interpretatieve tradities te duiken, waaronder het *Boek Jubilea*, de *Dode Zee Rollen* en *Midrasjische geschriften*, wordt de rol van Mastema duidelijk, zowel als antagonist als noodzakelijke kosmische kracht.

Etymologie en literaire portrettering van Mastema

De naam ‘Mastema’ wordt vaak begrepen als afgeleid van de Hebreeuwse wortel ‘סָטָם’ (satam), wat ‘vijandig zijn’ of ‘beschuldigen’ betekent, wat Mastema op één lijn brengt met de functies van vijandige krachten. In het *Boek Jubilea* wordt Mastema afgeschilderd als een demonische entiteit die er plezier in schept om de mensheid in zonde te laten vervallen, een taak die ogenschijnlijk in overeenstemming is met de goddelijke voorzienigheid. Toch overstijgt zijn rol eenvoudig antagonisme; hij is zowel aanklager als handhaver van de kosmische wet, een agent – niet van chaos maar van gestructureerde oppositie – die nodig is voor spirituele en morele groei.

*Kleine plaquette van
Asherah, uit Tharros,
6^e-5^e eeuw v.Chr.*

3.5 EL EN ASHERAH (ATHIRAT)

El werd vereerd als de Schepper en Vader van de goden, terwijl *Asherah* werd gezien als een verzorgende moederfiguur die vruchtbaarheid, bescherming en de overvloed van de aarde vertegenwoordigde. In Ugaritische teksten is *Asherah* bekend als *Athirat* (*rabat 'atart yam*), wat 'Vrouw van de Zee' betekent. Dit kan duiden op haar rol als godin van moederschap, water (bron van leven) en vruchtbaarheid.

De godin *Asherah*, één van de grote moedergodinnen van het Middellandse Zeegebied, werd bijna 2000 jaar lang aanbeden. Ze wordt voor het eerst genoemd in teksten van de eerste dynastie van Babylon (1830-1531 vChr.), waar ze *Asratum* wordt genoemd. Er was een tempel gewijd aan *Asherah* in Babylon en haar naam verspreidde zich westwaarts door Kanaän in het tweede millennium voor Christus. Ze wordt afgebeeld op plaquettes en in beeldjes die dateren van 2000-1700 v. Chr. en die in verschillende vormen gevonden zijn in Kanaän, Egypte, Fenicië, Ugarit, Spanje, Arabië, Carthago, Rome en Syrië-Palestina. *Asherah* is sterk gerelateerd aan de overige grote godinnen van het Midden-Oosten als *Innanna*, *Ishar* en *Astarte*. De naam *Asherah* staat etymologisch in verband met geluk en zegeningen en associatief in verband met (groene) bomen en de cannabisplant. Er zijn sterke archeologische aanwijzingen dat de cannabisplant als heilige plant gewijd was aan zowel de Soemerische *Inanna*, als *Ishtar/Astarte* en *Asherah/At(h)irat*. In Egypte werd het kruid *Sim. Ishara* (vertaling 'aromatisch van de Godin *Ishtar*') aan deze godin geofferd. Assyrioloog Dr. Erica Reiner heeft verklaard dat het dezelfde plant is als het Akkadische kruid *qunnabu*, of *cannabis*. Ook zijn er aanwijzingen dat de kabbalistische *Etz ha-Chayim* of *Boom des Levens*, waarvan we de voorloper al in Mesopotamië zien afgebeeld, in feite de cannabisplant was en later hierop gebaseerd bleef. De effecten van cannabis, net als die van andere psychotrope gewassen, binnen mystieke en religieuze context moge duidelijk zijn. Zeker als we bedenken dat psychotrope middelen in de Oudheid vaak standaard onderdeel van religieuze praktijken waren.

Ellen Komp, auteur van *Tokin' Women: A 4000-Year Herstory of Women and Marijuana* en adjunct-directeur van de cannabis-belangenbehartigingsgroep California NORML schrijft: "Een oude afbeelding van een *Asherah*-boom uit het paleis van *Ashurbanipal* lijkt veel op een cannabisplant". Ook stelt ze: "De identiteit van de *Boom des Levens* is een van de grootste mysteries van de mensheid. Waarom werd er maar één plant verboden?" Ze merkt hierbij op dat de bladeren van de boom waren gegraveerd met zeven en negen punten! Het werd Israëlieten uiteindelijk verboden om eer te bewijzen aan *Asherah*, maar velen

Astaroth, de demonische afgeleide van Astarte / Ishtar, zoals afgebeeld in het 'Dictionaire Infernal'. Astaroth is vrijwel zeker een eregor in plaats van een oorspronkelijk wezen.

3.6 ASTARTE, ANAT EN NIKKAL – KANAÄNITISCH (UGARITISCH-FENICISCH) LIEFDESRIJUEEL

In dit ritueel worden de krachten van godinnen aangesproken om een geschikte partner aan te trekken, passie te wekken en liefde en verbondenheid te bevorderen. De benadering maakt gebruik van traditionele symbolen, kleuren en offers uit het oude Nabije Oosten, met diep respect voor de oorspronkelijke culturele context van de godheden.

Het oproepen van de godinnen Astarte, Anat en Nikkal

Dit ritueel is gemaakt om liefde aan te trekken met behulp van godinnen, uit het oude Kanaänitische en Ugaritische pantheon, waarbij de nadruk ligt op het aanroepen van goddelijke krachten die geassocieerd worden met liefde, verlangen, vruchtbaarheid en het vinden van een geschikte partner. In de Kanaänitische traditie zijn de godinnen die in verband worden gebracht met liefde en aantrekkingskracht onder andere *Astarte* (*Ashtarte* – ‘At̄tar’/Ashtartu (Ugaritisch) en ‘Ashtart’ (Fenicisch), de godin van de liefde, seks en vruchtbaarheid; en *Anat* (‘Anatu’ (Ugaritisch) en ‘Anat’ (Fenicisch), de krijersgodin die ook geassocieerd werd met passie en verlangen. Daarnaast wordt de invloed van de maangodin *Nikkal* (Nikkala – Ugaritisch en Fenicisch) aangeroepen, die verbonden is met romantische verbintenissen, omdat zij toezicht houdt op de cycli van leven en vruchtbaarheid.

Nikkal werd voornamelijk geassocieerd met vruchtbaarheid en de verzorgende aspecten van liefde, vooral in landbouw- en maternale contexten. Ze werd vaak aangeroepen in rituelen die verband hielden met het bevorderen van de oogst en de vruchtbaarheid van de aarde, evenals de bescherming van vrouwen tijdens de zwangerschap en bevalling.

Anat(h) werd verbonden met gepassioneerde, heftige liefde, die zowel de fysieke als emotionele intensiteit van verlangen omvatte. Ze was een godin van bescherming in liefdes- en vruchtbaarheidskwesies, maar ook van strijd en het aansteken van vurige verlangens. Haar karakter werd gekarakteriseerd door zowel haar agressie in de strijd, als haar rol als een krachtige vrouwelijke figuur in de mythologie.

Astarte belichaamde zowel sensualiteit als emotionele liefde. Ze werd vaak aangeroepen voor gepassioneerde, romantische liefde en seksuele verlangens, en stond in verbinding met fysieke schoonheid en verleiding. Astarte werd niet alleen vereerd voor haar rol in de seksuele sfeer, maar ook als een figuur die verbindingen creëerde tussen hemel en aarde, zowel op lichamelijk als spiritueel niveau.

In *MAGUS Lucht & Water* leer je ritueel-magisch contact maken met engelen en andere wezens. Veel rituelen kun je alleen uitvoeren, maar de trance-reizen vereisen samenwerking met een partner en zijn ook geschikt voor groepen.

De engelen uit de middeleeuwse grimoires hebben een lange en fascinerende geschiedenis. Ontdek hoe deze wezens zich ontwikkelden vanuit Mesopotamische planeetgoden, beïnvloed door Perzische, Fenicische, Kanaänitische en Joodse tradities. Engelen (mal'achim) zijn hoge intelligenties. Engelen-magie kan unieke inzichten geven of helpen 'onmogelijke situaties' structureel te doorbreken, zodat je een leven kunt realiseren dat veel beter bij je past.

Dit boek biedt rituelen en pathworkings voor Michaël, Gabriël, Raphaël, Haniël-Hagiël, Samaël, Sachiël, Cassiël en Metatron. Daarnaast bevat het rituelen voor oorspronkelijk West-Semitische goden en gunstige demonen (agatho-daimones), waaronder Mastema, Azazel, Belial, Ba'al Zebul, El en Asherah. Ook opgenomen is een liefdesritueel, gericht aan de godinnen Astarte, Annat en Nikkal, en een aanroepingsritueel voor de schemergodheden Shamar en Shalim. Het boek besluit met een Pazuzu-ritueel. Pazuzu was in Assyrië en Babylonië de meest populaire entiteit om boze geesten af te weren.

Alle rituelen in dit boek zijn zorgvuldig gereconstrueerd, gebaseerd op kleitabletten, authentieke psychosferische symboliek en liturgische overleveringen, en voorzien van aanroep teksten in gevoocaliseerd Hebreeuws, Fenicisch, Aramees en Akkadisch, met directe Nederlandse vertaling erbij. Tussen de regels vind je daarbij interessante overeenkomsten tussen westers en Semitisch paganisme, mede via de rol van de godin Asherah, en hoe zij politiek-religieus werd gescheiden van haar echtgenoot Jahweh/El, samen met haar heilige plant: de cannabis.

RIJK GEÏLLUSTREERD

VAMzzz PUBLISHING

ISBN 978-94-92355-73-7

9 789492 355737

www.vamzzz.com